

ECLI:NL:RBAMS:2011:BQ6669

Instantie	Rechtbank Amsterdam
Datum uitspraak	03-03-2011
Datum publicatie	01-06-2011
Zaaknummer	13-410999-09 (PROMIS)
Formele relaties	Hoger beroep: ECLI:NL:GHAMS:2012:BX5854, (Gedeeltelijke) vernietiging en zelf afgedaan
Rechtsgebieden	Strafrecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - meervoudig
Inhoudsindicatie	Veroordeling voor medeplegen van moord. Het slachtoffer is meermalen met een koevoet tegen het hoofd geslagen, tengevolge waarvan hij is overleden. De rechtbank acht bewezen dat sprake is van een nauwe en bewuste samenwerking. Verdachte en de medeverdachten hadden afgesproken dat zij het slachtoffer een lesje zouden gaan leren en zijn met koevoeten naar het pand, waar het slachtoffer verbleef, gegaan met de bedoeling hem flink te slaan. Twee van hen hebben het slachtoffer ook daadwerkelijk geslagen, terwijl de derde hierbij aanwezig was. Hierna hebben zij de koevoeten schoongemaakt, besloten niet de politie in te lichten en afgesproken geen belastende verklaringen bij de politie af te leggen. De rechtbank acht voorts het voorwaardelijk opzet op de dood van het slachtoffer en de voorbedachte rade bewezen.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Parketnummer: 13/410999-09 (PROMIS)

Datum uitspraak: 3 maart 2011

op tegenspraak

VONNIS

van de rechtbank Amsterdam, meervoudige strafkamer, in de strafzaak tegen

[verdachte],

geboren te [geboorteplaats] op [geboortedatum] 1967,

ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens op het adres

[adres] [woonplaats], gedetineerd in de Penitentiaire Inrichting "Zwaag Hoorn", het Huis van Bewaring "Zwaag" te Zwaag.

Dit vonnis is gewezen naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting van 15 en 17 februari 2011.

De rechtbank heeft kennisgenomen van de vordering van de officier van justitie mr. S.J. van der Heijden en van hetgeen door de verdachte en zijn raadvrouw mr. A.M.G. de Groot naar voren is gebracht.

1. Tenlastelegging

Aan verdachte is ten laste gelegd dat

1.

hij op of omstreeks 15 november 2009 te Hilversum tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, opzettelijk en al dan niet met voorbedachten rade [slachtoffer] van het leven heeft beroofd, immers heeft/hebben verdachte en/of (één of meer van) zijn mededader(s) toen en aldaar met dat opzet en al dan niet na kalm beraad en rustig overleg, één of meermalen met een koevoet, althans een meerkantig en/of hard en/of stomp voorwerp, op/tegen het hoofd en/of aangezicht en/of het lichaam van voornoemde [slachtoffer] heeft/hebben geslagen, tengevolge waarvan voornoemde [slachtoffer] letsel heeft bekomen (te weten: hersenschade en/of functieverlies van hersenen en/of bloedverlies en/of afsluiting van de bovenste luchtwegen door de botbreuken van neus en bovenkaak) en/of tengevolge waarvan voornoemde [slachtoffer] is overleden;

2.

hij op of omstreeks 15 november 2009 te Hilversum tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, opzettelijk brand heeft gesticht in een woning (gelegen aan de Van der Lindenlaan 2A), immers heeft/hebben verdachte en/of (een of meer van) zijn mededader(s) toen aldaar opzettelijk op één of meer plaatsen in die woning, in elk geval opzettelijk (open) vuur in aanraking gebracht met een matras en/of met een hoeveelheid wasbenzine, althans met (een) brandbare stof(fen), ten gevolge waarvan die woning geheel of gedeeltelijk is/zijn verbrand, in elk geval brand is ontstaan, terwijl daarvan gemeen gevaar voor die woning en/of belendende woning(en), in elk geval gemeen gevaar voor goederen en/of levensgevaar en/of gevaar voor zwaar lichamelijke letsel voor de zich in die woning en/of belendende woning(en) zich bevindende personen (waaronder [slachtoffer]), in elk geval levensgevaar en/of gevaar voor zwaar lichamelijke letsel voor een ander of anderen te duchten was;

2. Voorvragen

De dagvaarding is geldig, deze rechtbank is bevoegd tot kennisneming van de tenlastegelegde feiten en de officier van justitie is ontvankelijk. Er zijn geen redenen voor schorsing van de vervolging.

3. Vaststaande feiten

De rechtbank gaat bij haar beoordeling van de tenlastelegging uit van de volgende redengevende feiten en omstandigheden, die zijn vervat in de bewijsmiddelen waarnaar in de voetnoten wordt verwezen.¹

Op 15 november 2009 kwam om 21.58 uur een melding binnen bij de meldkamer van de politie Gooi en Vechtstreek dat een kraakpand aan de Van der Lindenlaan te Hilversum in brand is gestoken en dat drie mannen het pand naar binnen en buiten liepen met een bijl of een knuppel. De melder, [getuige 1], vertelde dat de mannen spullen in een rode bestelauto laadden en dat deze rode bestelauto hierna wegreed in de richting van de 's-Gravelandseweg.² Hierop reden politieambtenaren richting de Van der Lindenlaan. Op de 's-Gravelandseweg zagen zij omstreeks 22.10 uur een rode Volkswagen Caddy rijden uit de richting van de Van der Lindelaan. Zij gaven de rode Caddy een stopteken en zagen dat zich in de Caddy twee mannen bevonden.³ Deze mannen bleken later verdachte en [medeverdachte 2] (hierna: [medeverdachte 2]) te zijn.⁴ Nadat de politieambtenaren de auto gecontroleerd hadden en zij van de meldkamer te horen hadden gekregen dat het voertuig in orde was en dat de ten naam gestelde niet voor kwam in de politiesystemen, reden zij verder naar de Van der Lindenlaan, waar zij om ongeveer 22.12 uur bij het pand arriveerden. De brandweer, die inmiddels ook aanwezig was, trof in het pand een man aan met een ingeslagen schedel. Deze man ademde op dat moment nog.⁵ De ambulanceverpleegkundige, die daarna arriveerde, constateerde vervolgens dat het hoofd van de man zwaar beschadigd was. Grote delen van zijn hoofd waren afwezig. De man ademde inmiddels niet meer en had geen polsslag. Hij werd op een brancard gelegd en de ambulance in getild. Daar bleek dat de man was overleden.⁶ In zijn kleding werd een vreemdelingendocument aangetroffen waaruit bleek dat zijn naam [slachtoffer] (hierna: [slachtoffer]) was.⁷

Bij de sectie op het lichaam van [slachtoffer] bleek dat er verspreid over het gezicht en in de behaarde hoofdhuid vele, deels met elkaar samenhangende, ruwrandige letsels waren. In totaal 16. Wegens overlap van letsels is het exacte aantal niet goed aan te geven. In relatie met de letsels waren in zowel schedeldak, schedelbasis en aangezichtsschedel vele fracturen ontstaan met losse botfragmenten en botscherven. Het schedeldak was waarschijnlijk niet meer compleet. Ook de hersenen waren niet meer compleet. Bovengenoemde letsels zijn het gevolg geweest van bij leven opgelopen inwerking van uitwendig mechanisch hevig botsend geweld, zoals kan passen bij herhaaldelijk slaan met een hard voorwerp of meerdere harde voorwerpen. Gezien het aspect van de wonden kan er met één of meer harde en kantige voorwerpen zijn geslagen. Het overlijden is het gevolg geweest van de opgelopen hersenschade en functieverlies van de hersenen door dit geweld. Waarschijnlijk is dat het opgelopen bloedverlies en afsluiting van de bovenste luchtwegen door de botbreuken van de neus en bovenkaak aan het overlijden hebben bijgedragen.⁸

4. Waardering van het bewijs ten aanzien van feit 1

4.1. Het standpunt van het openbaar ministerie

De officier van justitie heeft zich op het standpunt gesteld dat het onder 1 tenlastegelegde bewezen kan worden. Bewezen kan worden dat medeverdachte [medeverdachte 1] (hierna: [medeverdachte 1]) het slachtoffer meermalen met een koevoet tegen het hoofd en het gezicht heeft geslagen. [medeverdachte 1] heeft bekend het slachtoffer meermalen met een koevoet geslagen te hebben. Technisch onderzoek heeft uitgewezen dat de oranje verf op het gezicht van [slachtoffer] niet te onderscheiden is van de oranje verf van de grote koevoet. Op de grote koevoet is bloed aangetroffen dat afkomstig kan zijn van [slachtoffer]. Op de steel van deze koevoet is een mengprofiel aangetroffen dat matcht met het DNA-profiel van [medeverdachte 1]. Bewezen kan worden dat ook verdachte [slachtoffer] meermalen met een koevoet

tegen het hoofd heeft geslagen. [medeverdachte 1] heeft dit verklaard. Er zijn geen redenen om te twijfelen aan deze verklaring. Voorts is op de kleine koevoet eveneens bloed van het slachtoffer aangetroffen, wat erop wijst dat naast [medeverdachte 1] een tweede persoon [slachtoffer] geslagen heeft. Ook op de passagiersstoel van de Volkswagen Caddy is bloed van het slachtoffer aangetroffen. Verdachte heeft ontkend het slachtoffer te hebben geslagen. Zijn verklaring is echter ongeloofwaardig. Zo heeft hij verklaard dat [vriendin van medeverdachte 1] (hierna: [vriendin van medeverdachte 1]) ook in het pand aanwezig was, terwijl hier geen enkel bewijs voor is. Ook de verklaring van [getuige 3] dat verdachte [slachtoffer] niet geslagen zou hebben, dient ter zijde te worden geschoven, nu aan de aard en de feitelijkheid van zijn verklaring en aan het waarheidsgehalte van de bron, te weten [medeverdachte 2], dient te worden getwijfeld. Het medeplegen kan ook bewezen worden. Er was immers, gelet op het feit dat verdachte en de medeverdachten samen plannen gemaakt hadden om [slachtoffer] een lesje leren, dat hij naar het pand is gereden waar hij met [medeverdachte 1] en [medeverdachte 2] had afgesproken, dat zij met slagvoorwerpen het pand zijn binnengegaan om hiermee het slachtoffer te slaan en zij dit ook daadwerkelijk hebben gedaan, sprake van een nauwe en bewuste samenwerking. Verdachte is als eerste naar het pand vertrokken en heeft daar het slachtoffer niet gewaarschuwd, terwijl hij wist dat [medeverdachte 1] en [medeverdachte 2] er aan kwamen met de bedoeling om hem een lesje te leren. Op dat moment had hij in moeten grijpen. Uit de NIFP-rapportage blijkt niet dat verdachte toen niet in staat was om in te grijpen. Uit het voorgaande blijkt ook dat bij verdachte opzet was op zowel de samenwerking als op het delict zelf. Ook de voorbedachte rade kan worden bewezen. Het maken van een plan, het afspreken op de locatie en het meenemen van de slagvoorwerpen getuigen van kalm beraad en rustig overleg.

4.2. Het standpunt van de verdediging

De raadvrouw heeft zich op het standpunt gesteld dat het onder 1 tenlastegelegde niet bewezen kan worden. Er is geen wettig en overtuigend bewijs dat verdachte [slachtoffer] heeft geslagen. Verdachte heeft zelf consequent ontkend [slachtoffer] te hebben geslagen. Het feit dat hij als enige verklaard heeft dat [vriendin van medeverdachte 1] ook in het pand aanwezig was, maakt zijn verklaring niet ongeloofwaardig. Het kan immers niet uitgesloten worden dat zij inderdaad ook in het pand aanwezig was. De verklaring van [medeverdachte 1] dat verdachte [slachtoffer] geslagen zou hebben is niet betrouwbaar, omdat hun verhouding niet goed genoemd kon worden. Dit blijkt onder meer uit de verklaringen van [getuige 4], [medeverdachte 2] en verdachte zelf. Er bevinden zich voorts verklaringen in het dossier die verdachte expliciet vrij pleiten. Zo heeft [medeverdachte 2] herhaaldelijk verklaard dat hij verdachte niet heeft zien slaan. Ook [getuige 5] heeft verklaard dat hij verdachte [slachtoffer] nooit heeft zien slaan, omdat hij daar [medeverdachte 1] voor had. Ten slotte heeft ook [getuige 3] verdachte onomwonden vrijgepleit. [medeverdachte 2] zou tegen [getuige 3] hebben gezegd dat hij en [medeverdachte 1] de schuldigen waren. Deze verklaring is gedetailleerd, consistent en mede daarom overtuigend. Hij heeft zelf geen enkel belang bij het afleggen van deze verklaring. Ook op grond van het sporenonderzoek kan niet bewezen worden dat verdachte [slachtoffer] heeft geslagen. Op de handgreep van het rechterportier van de auto van [medeverdachte 2] is geen bloed van het slachtoffer aangetroffen, terwijl verdachte als passagier in deze auto heeft meegereden van het pand naar de woning van [medeverdachte 2]. Het bloed dat op de passagierstoel is aangetroffen kan daar door [medeverdachte 1] op zijn aangebracht, nu [medeverdachte 1] later op de avond door [medeverdachte 2] naar huis is gebracht. Er is geen celmateriaal van verdachte aangetroffen op de steel van de koevoeten, terwijl daarop wel celmateriaal van [medeverdachte 1] was aangetroffen. Niet bewezen kan worden dat sprake was van medeplegen. Verdachte was weliswaar bij de uitvoering aanwezig, maar dit is niet voldoende voor een nauwe en bewuste samenwerking. Verdachte heeft namelijk bij de totstandkoming van de afspraak om [slachtoffer] een lesje te leren nauwelijks enig aandeel gehad. Dit blijkt onder meer uit de verklaringen van [vriendin van medeverdachte 1]. Ook tijdens de feitelijke gedraging bestond geen nauwe samenwerking. Er was wat betreft verdachte immers geen sprake van aansluiting, aansporing of doelgerichte getalsmatige versterking. Hij heeft voorts geen gelegenheid gehad om zich te distantiëren. Uit de NIFP-rapportage blijkt dat verdachte een beperkt overzicht heeft in complexe situaties. Dit was voor hem een complexe situatie. Het was bovendien donker in het pand, zodat hij niet heeft kunnen zien wat [slachtoffer] werd aangedaan. Ook dient betekenis te worden gehecht aan het feit dat verdachte na afloop niet heeft meegewerkt aan het

wegmaken van de sporen. Het waren immers [medeverdachte 2] en [medeverdachte 1] die de kleding en de koevoeten hebben schoongemaakt. Voorts kan niet bewezen worden dat verdachte opzet had op de dood van [slachtoffer]. Het was immers de bedoeling om [slachtoffer] een lesje te leren. Ook de voorbedachte rade kan niet bewezen worden, nu verdachte niet voldoende tijd en gelegenheid heeft gehad om zich te beraden. Hij heeft immers niet aan de gesprekken, die vooraf plaats hadden, deelgenomen.

4.3. Het oordeel van de rechtbank

De gebeurtenissen op 15 november 2009

Op 15 november 2009 was medeverdachte [medeverdachte 1] rond 16.00 uur met zijn vriendin [vriendin van medeverdachte 1] bij "De Waag" in Hilversum. Daar ontmoette hij verdachte, die hem vertelde dat [slachtoffer] [vriendin van medeverdachte 1], de vriendin van [medeverdachte 1], voor hoer had uitgemaakt. [medeverdachte 1] en [vriendin van medeverdachte 1] verlieten de zaak om wat te gaan eten. Hierna ontmoette verdachte [medeverdachte 1], [vriendin van medeverdachte 1] en [medeverdachte 2] bij "De Waag". Rond 20.00 uur zagen zij [slachtoffer] zitten op een bankje. [medeverdachte 1] sprak hem aan op het feit dat hij zijn vriendin voor hoer had uitgemaakt. Toen [slachtoffer] opnieuw beledigend was, werd [medeverdachte 1] nog bozer dan hij al was. Hij wilde [slachtoffer] slaan, maar [medeverdachte 2] haalde [medeverdachte 1] bij [slachtoffer] weg en zei hem dat zij hem later die avond nog wel een lesje zouden leren. Verdachte, [medeverdachte 1], [medeverdachte 2] en [vriendin van medeverdachte 1] zijn toen naar café "De Oude Knecht" gegaan. Daar werden zij steeds kwader op [slachtoffer] en spraken verdachte, [medeverdachte 2] en [medeverdachte 1] over hoe zij [slachtoffer] een lesje konden gaan leren. Zij waren het er alle drie over eens dat [slachtoffer] een paar klappen voor zijn kanis moest krijgen, zoals zij dat zelf noemden. Iets voor 22.00 uur vertrokken zij richting het kraakpand aan de Van der Lindenlaan, waar [slachtoffer] doorgaans met verdachte verbleef. Verdachte ging op de fiets en zou bij het kraakpand op [medeverdachte 2] en [medeverdachte 1] wachten. [medeverdachte 2] en [medeverdachte 1] zijn met de rode bestelauto van [medeverdachte 2] naar het pand gereden. Zij hadden afgesproken dat zij [slachtoffer] flink zouden slaan. Bij het pand aangekomen kwam verdachte hen tegemoet. [medeverdachte 2] haalde twee koevoeten, een voorhamer en een jerrycan met benzine uit zijn auto. Hij gaf een koevoet aan verdachte en een koevoet aan [medeverdachte 1]. [medeverdachte 1] ging het pand als eerst naar binnen. Verdachte en [medeverdachte 2] volgden. [slachtoffer] lag op een matras, kwam overeind en liep hen tegemoet. [medeverdachte 1] sloeg [slachtoffer] direct hierop met de koevoet één keer op de zijkant van zijn schedel. Vervolgens sloeg verdachte [slachtoffer] 3 à 4 keer met zijn koevoet op de achterzijde van het hoofd. [slachtoffer] viel op de grond op de plek waar hij later gevonden is. Vervolgens is [medeverdachte 1] bij [slachtoffer] gaan kijken. Omdat hij toen een heel vervelende grijns op het gezicht van [slachtoffer] dacht te zien, werd hij nog kwader en sloeg hem zeker drie keer met zijn koevoet in het gezicht, ter hoogte van zijn neus en kaak. [medeverdachte 1] had hierbij de intentie om de neus en de kaak van [slachtoffer] te breken. Hierna ging [medeverdachte 1] met de jerrycan naar het matras waar [slachtoffer] op had gelegen, sprenkelde daar benzine over en stak het in brand. [medeverdachte 2] verliet het pand als eerst, daarna volgden [medeverdachte 1] en verdachte. [medeverdachte 2] legde de koevoeten en de jerrycan weer in zijn auto. Verdachte, [medeverdachte 1] en [medeverdachte 2] spraken af dat zij naar de woning van [medeverdachte 2] zouden gaan. Omdat verdachte niet wist waar dat was, is hij met [medeverdachte 2] in de auto meegereden en is [medeverdachte 1] op de fiets van verdachte naar de woning van [medeverdachte 2] gegaan. In de woning van [medeverdachte 2] heeft [medeverdachte 1] zijn broek in de wasmachine gedaan. [medeverdachte 2] had inmiddels de koevoeten schoongemaakt. Verdachte, [medeverdachte 1] en [medeverdachte 2] spraken met elkaar af dat zij geen belastende verklaringen bij de politie af zouden leggen.⁹

Het forensisch technische bewijs

Op 16 november 2009 omstreeks 6.00 uur vond er een doorzoeking plaats in de woning van [medeverdachte 2] aan de [A-straat] te [woonplaats]. Daar werden in de badkamer bloedvegen

aangetroffen op de vloer voor de wasmachine en op de badkamerdeur. De droger stond aan met daarin een aantal gewassen kledingstukken. Onder de kapstok bevonden zich schoenen die nog nat waren. In een kast werden twee koevoeten en een jerrycan aangetroffen. Voor de woning bevond zich een fiets. Deze goederen werden inbeslaggenomen. Ook de roodkleurige Volkswagen Caddy van [medeverdachte 2] werd inbeslaggenomen. Hierin werd op de bestuurdersstoel, op de passagiersstoel en in de laadruimte bloed aangetroffen.¹⁰

Op de twee aangetroffen koevoeten bevonden zich bloedsporen, waarvan het DNA-profiel matcht met het DNA-profiel van [slachtoffer]. Op de steel van de grote koevoet zijn sporen aangetroffen waarvan het DNA-mengprofiel matcht met het DNA-profiel van [medeverdachte 1].¹¹ Technisch onderzoek heeft voorts uitgewezen dat de orangerode verf die op het gezicht van [slachtoffer] is aangetroffen op basis van de onderzochte kenmerken niet te onderscheiden is van de oranje verf van de grote koevoet.¹²

Op de fiets die voor de woning van [medeverdachte 2] was aangetroffen is op het linker handvat en op de rechter remhendel bloed aangetroffen.¹³ Uit vergelijkend DNA-onderzoek is gebleken dat het bloed op de rechter remhendel afkomstig kan zijn van [slachtoffer] en dat het bloed op het linkerhandvat afkomstig kan zijn van [medeverdachte 1].¹⁴

Uit vergelijkend DNA-onderzoek is voorts gebleken dat het bloed dat is aangetroffen op de bekleding van de zitting van de passagierstoel, op de bekleding van de bestuurderstoel en op spullen uit de laadruimte van de Volkswagen Caddy afkomstig kan zijn van [slachtoffer]. Ook het bloed dat is aangetroffen op de jerrycan en het bloed dat is aangetroffen aan de binnenzijde van de badkamerdeur en op de vloer in de woning van [medeverdachte 2] kan afkomstig zijn van [slachtoffer].¹⁵

Het slaan door [medeverdachte 1]

De rechtbank gaat voor wat betreft de gang van zaken uit van de lezing van [medeverdachte 1]. Zijn verklaringen bij de politie, de rechter-commissaris en op de terechtzitting zijn namelijk consistent en gedetailleerd en komen grotendeels en op belangrijke punten met elkaar overeen. Bovendien worden de verklaringen van [medeverdachte 1] ondersteund door het, zich in het dossier bevindende, forensisch technische bewijs. De rechtbank is derhalve van oordeel dat zijn verklaringen betrouwbaar zijn. [medeverdachte 1] heeft verklaard dat hij [slachtoffer] eenmaal met een koevoet tegen zijn hoofd en enkele malen op zijn gezicht heeft geslagen. Het feit dat op beide koevoeten bloed van [slachtoffer] is aangetroffen, dat op de steel van de grote koevoet DNA-materiaal van [medeverdachte 1] is aangetroffen en dat de verf op het gezicht van [slachtoffer] niet te onderscheiden is van de verf van de grote koevoet, ondersteunt dit verhaal. Op grond daarvan acht de rechtbank bewezen dat [medeverdachte 1] [slachtoffer] meermalen met een koevoet tegen zijn hoofd en gezicht heeft geslagen.

Het slaan door verdachte

[medeverdachte 1] heeft verklaard dat ook [verdachte] [slachtoffer] meermalen met zijn koevoet heeft geslagen. Hij zou [slachtoffer] hierbij op de achterzijde van het hoofd hebben geraakt. Zoals hierboven is overwogen, acht de rechtbank de verklaring van [medeverdachte 1] betrouwbaar. Dat een tweede persoon [slachtoffer] geslagen heeft, wordt bovendien ondersteund door het feit dat ook op de kleine koevoet bloed van het slachtoffer is aangetroffen. Dat hierop geen celmateriaal van verdachte is aangetroffen, pleit verdachte niet vrij, nu gebleken is dat de koevoeten in de woning van [medeverdachte 2] zijn schoongemaakt. Voorts is op de passagiersstoel van de auto van [medeverdachte 2] bloed van [slachtoffer] aangetroffen. Uit het feit dat verdachte op deze stoel gezeten heeft toen zij naar de woning van [medeverdachte 2] reden, volgt dat verdachte bloed van [slachtoffer] op zijn kleding moet hebben gehad. Dat het bloed door [medeverdachte 1] op de passagiersstoel is aangebracht, is onaannemelijk, aangezien [medeverdachte 1] voordat hij door [medeverdachte 2] naar huis werd gebracht, van [medeverdachte 2] schone kleding gekregen had. Tevens verklaart [medeverdachte 2] dat verdachte [slachtoffer] meerdere malen heeft geslagen met een koevoet. Verdachte ontkent dat hij [slachtoffer] geslagen heeft. Hij stelt dat [medeverdachte 1] en [medeverdachte 2] degenen zijn geweest die [slachtoffer] hebben geslagen. De rechtbank acht de verklaringen van verdachte op dit punt echter niet

geloofwaardig. Zijn verklaringen komen op wezenlijke punten niet overeen met de verklaringen van [medeverdachte 1], die zoals hierboven reeds is overwogen naar het oordeel van de rechtbank wel betrouwbaar zijn, en het overige aanwezige bewijsmateriaal. Zo heeft verdachte bij de rechter-commissaris verklaard dat ook [vriendin van medeverdachte 1] in het pand aan de Van der Lindenlaan aanwezig is geweest en [slachtoffer] heeft geslagen, terwijl hij daar eerder bij de politie niet over verklaard heeft. Tevens blijkt uit geen enkel ander bewijsmiddel dat dit het geval is geweest. [medeverdachte 1] en [medeverdachte 2] ontkennen dit zelfs ten stelligste. Voorts heeft verdachte verklaard dat [medeverdachte 1] eerst het matras in brand gestoken heeft en toen [slachtoffer] geslagen heeft, terwijl dat blijkens de verklaringen van [medeverdachte 1] juist andersom was. Ten slotte heeft verdachte verklaard dat hij zich niet herinnert dat hij en [medeverdachte 2] onderweg door de politie gecontroleerd zijn, terwijl vast staat dat dit wel degelijk het geval is geweest. Ook de verklaring van [getuige 3] dat verdachte [slachtoffer] niet geslagen zou hebben, is naar het oordeel van de rechtbank niet betrouwbaar. [getuige 3], die met [medeverdachte 2] gedetineerd heeft gezeten, heeft verklaard dat [medeverdachte 2] hem verteld zou hebben dat verdachte [slachtoffer] niet geslagen zou hebben. Niet duidelijk is echter wat hij uit de mond van [medeverdachte 2] heeft gehoord en wat hij op basis daarvan zelf geconcludeerd heeft. Ook is het mogelijk dat hij zijn kennis omtrent het gebeuren uit de stukken heeft opgedaan, nu hij bij de politie verklaard heeft dat hij de stukken gelezen heeft. De verklaring van [getuige 3] biedt dus naar het oordeel van de rechtbank geen steun voor de stelling van verdachte dat hij [slachtoffer] niet heeft geslagen. Op grond van het bovenstaande, in onderlinge samenhang bezien, acht de rechtbank bewezen dat ook verdachte [slachtoffer] meermalen met een koevoet tegen zijn hoofd heeft geslagen.

Het slaan door [medeverdachte 2] niet bewezen

[medeverdachte 1] heeft verklaard dat hij [medeverdachte 2] [slachtoffer] niet heeft zien slaan. [medeverdachte 2] ontkent ook dat hij [slachtoffer] geslagen heeft. Alleen verdachte verklaart dat [medeverdachte 2] [slachtoffer] ook geslagen heeft. Zoals hierboven is overwogen acht de rechtbank de verklaringen van verdachte niet betrouwbaar. De rechtbank is derhalve van oordeel dat de verklaringen van verdachte geen bewijs opleveren dat ook [medeverdachte 2] [slachtoffer] geslagen heeft. Nu [medeverdachte 1] verklaard heeft dat hij niet heeft gezien dat ook [medeverdachte 2] [slachtoffer] heeft geslagen en zich voorts geen ander bewijs in de stukken bevindt waaruit dit blijkt, acht de rechtbank niet bewezen dat [medeverdachte 2] [slachtoffer] heeft geslagen.

De aanwezigheid van [medeverdachte 2] op de plaats delict

De rechtbank acht wel bewezen dat [medeverdachte 2] in het pand aan de Van der Lindenlaan aanwezig was toen [medeverdachte 1] en verdachte [slachtoffer] sloegen. In het midden van het pand is tussen het verbrande matras en de plek waar [slachtoffer] is aangetroffen in een laagje modder een schoenspoor aangetroffen¹⁶, waarvan de gipsafvorming qua profiel en afmetingen overeen komt met de linkerschoen van het paar schoenen dat in de woning van [medeverdachte 2] was aangetroffen.¹⁷ Dit wijst erop dat [medeverdachte 2] in het pand aanwezig is geweest. Dat dit tegelijk met [medeverdachte 1] en verdachte was, blijkt uit de verklaring van [medeverdachte 1]. Hij heeft immers verklaard dat [medeverdachte 2] hem volgde toen hij het pand binnen ging en dat [medeverdachte 2] het pand als eerste verliet, nadat hij [slachtoffer] geslagen had, direct gevolgd door [medeverdachte 1] en verdachte. Voorts heeft [medeverdachte 1] per telefoon aan [vriendin van medeverdachte 1] gezegd dat [medeverdachte 2] wel in het kraakpand aanwezig was maar niet durfde te slaan.¹⁸ Ten slotte heeft getuige Van London, die tegenover het pand woonde, gezien dat de bestuurder van de rode bestelauto, van wie vast staat dat dit [medeverdachte 2] was, de steeg in zien lopen, aan het einde waarvan zich de deur naar het pand bevond. [getuige 1] zag dat [medeverdachte 2] uit het zicht verdween en concludeerde hieruit dat hij het pand binnen moet zijn gegaan. Vervolgens zag [getuige 1] dat [medeverdachte 2] de steeg weer uit kwam en vervolgens dat hij een jerrycan uit zijn auto pakte, waarna hij de steeg weer inliep en uit het zicht verdween. Pas na enkele minuten kwam [medeverdachte 2] de steeg weer uit. [getuige 1] zag direct hierop dat er brand was in het pand.¹⁹

Medeplegen

Voor een bewezenverklaring van medeplegen is vereist dat sprake is van een bewuste en nauwe samenwerking, gericht op de uitvoering van het feit. Medeplegen vereist een dusdanig intensief samenwerken dat de rol van de medeplegers min of meer gelijkwaardig is. Zodanige samenwerking hoeft niet uit daadwerkelijke betrokkenheid bij de delictsgedraging te blijken. Zij kan besloten liggen in de omstandigheid dat de medeplegers bij de uitvoering van hun gezamenlijke voornemen bepaalde rollen vervullen. Naarmate de samenwerking intensiever is, is van geringer belang welk aandeel ieder van de medeplegers in de uitvoering heeft. Van gezamenlijke uitvoering is niet slechts sprake als ieder voor zich de bestanddelen van het desbetreffende delict verwezenlijkt. Als medepleger kan zelfs worden aangemerkt wie niet daadwerkelijk betrokken is bij de uitvoering van het daartoe strekkende voornemen (HR 6 februari 1996). Medeplegers moeten wel intensief samenwerken, doordat hun handelen gericht is op het begaan van het delict waarop hun opzet gericht is. Zodanige samenwerking kan blijken uit afspraken, taakverdelingen, aanwezigheid ten tijde van het feit en uit de omstandigheid dat daarvan geen afstand is genomen. Handelingen verricht nadat het feit begaan is, kunnen wijzen op voorafgaande of gelijktijdige betrokkenheid (HR december 1998, HR 18 april 2000 en HR 28 mei 2002). Voor medeplegen is geen actieve betrokkenheid bij de gedraging vereist. Maar zich niet distantiëren is op zichzelf onvoldoende. Wie geen afstand neemt van andermans handelen kan alleen als medepleger worden aangemerkt als hij in staat en verplicht was om in te grijpen (HR 11 januari 2000, HR 8 mei 2001 en HR 28 mei 2002). Medeplegers moeten willens en wetens samenwerken teneinde een bepaald delict te begaan. Dat betekent dat bij hen 'dubbel' opzet aanwezig moet zijn: hun opzet moet zowel op hun samenwerking als op het delict zelf gericht zijn. De rechtspraak stelt geen hoge eisen aan het opzet van medeplegers op hun samenwerking. Voldoende is dat men meedoet aan het feit met het begaan waarvan de ander begonnen is. De medeplegers hoeven geen plannen of afspraken gemaakt te hebben (HR 14 oktober 2003 en HR 12 oktober 2010).

De rechtbank acht bewezen dat van medeplegen in het onderhavige geval sprake is geweest. [medeverdachte 1] heeft verklaard dat hij, verdachte en [medeverdachte 2] aan het broeden waren hoe zij [slachtoffer] een lesje konden leren.²⁰ Ook verdachte heeft verklaard dat zij [slachtoffer] een lesje zouden gaan leren.²¹ Volgens [vriendin van medeverdachte 1] waren bij dit gesprek [medeverdachte 1], verdachte en [medeverdachte 2] aanwezig.²² [medeverdachte 2] bleef er bij [medeverdachte 1] op aandringen dat zij [slachtoffer] een lesje moesten leren. Verdachte en [medeverdachte 1] stemden hiermee in. [medeverdachte 1] en [medeverdachte 2] zijn vervolgens met de auto naar het pand aan de Van der Lindenlaan gegaan. Verdachte was al op de fiets naar het pand vertrokken en stond bij het pand al op hen te wachten. Zij hadden afgesproken dat zij [slachtoffer] flink zouden slaan. Bij het pand aangekomen haalde [medeverdachte 2] twee koevoeten, een voorhamer en een jerrycan uit zijn auto en gaf een koevoet aan [medeverdachte 1] en een koevoet aan verdachte. Dat verdachte en de medeverdachten plannen hebben gemaakt om [slachtoffer] te slaan, samen bij het pand hebben afgesproken en met koevoeten, die [medeverdachte 2] aan verdachte en [medeverdachte 1] had gegeven, het pand zijn binnen gegaan, duidt op een nauwe en bewuste samenwerking. Hieruit blijkt ook de opzet op de samenwerking. Verdachte is als eerste naar het pand vertrokken en heeft er voor gekozen om het slachtoffer niet te waarschuwen, terwijl hij wist dat [medeverdachte 1] en [medeverdachte 2] er aan kwamen met de bedoeling om hem een lesje te leren. Door op dat moment niet in te grijpen, maar de keuze te maken om mee naar binnen te gaan, heeft verdachte niet aan zijn verplichting om in te grijpen voldaan. Ook had hij kunnen ingrijpen toen [medeverdachte 1] [slachtoffer] sloeg. Dit heeft verdachte niet gedaan. Hij heeft zelfs [slachtoffer] ook een aantal keren geslagen met een koevoet. De raadvrouw heeft aangevoerd dat verdachte niet in staat was om in te grijpen, nu uit de NIFP-rapportage blijkt dat verdachte een beperkt overzicht heeft in complexe situaties. De rechtbank verwerpt dit verweer. Uit de NIFP-rapportage blijkt dat het weliswaar zo is dat verdachte, vanwege zijn beperkte overzicht in complexe situaties, met weinig oog voor de consequenties van zijn gedrag en het geringe vermogen tot organisatie en planning van zijn gedrag, zich gemakkelijk laat meeslepen door anderen, zeker na overvloedig alcoholgebruik zoals het geval was op 15 november 2009, maar dat verdachte zeker niet extreem beïnvloedbaar is en doorgaans nogal koppig doet waar hij zelf zin in heeft. Hieruit blijkt niet dat verdachte niet in staat is geweest om in te grijpen daar waar hij die verplichting had. Na afloop legde

[medeverdachte 2] de koevoeten weer in zijn auto en is hij met verdachte naar zijn huis gereden, waar zij met [medeverdachte 1] hadden afgesproken. In de auto heeft verdachte tegen [medeverdachte 2] gezegd "Ik mag lijen dat [slachtoffer] Kapot is".²³ Verdachte heeft niet, toen zij onderweg door de politie gecontroleerd werden, tegen de politie gezegd wat er zojuist gebeurd was. Ook toen zijn bij de woning van [medeverdachte 2] waren aangekomen heeft verdachte er niet voor gekozen om de politie in te lichten. Verdachte, [medeverdachte 1] en [medeverdachte 2] spraken zelfs af dat zij geen belastende verklaringen bij de politie af zouden leggen. Deze handelingen achteraf duiden ook op betrokkenheid van verdachte bij het delict.

Voorwaardelijk opzet op de dood van het slachtoffer

Verdachte, [medeverdachte 1] en [medeverdachte 2] wilden [slachtoffer] een lesje leren. Zij bespraken hoe zij dit het beste konden doen en waren het er alle drie over eens dat [slachtoffer] een paar klappen voor zijn kanis moest krijgen. Uit het feit dat verdachte en de medeverdachten hierover samen plannen gemaakt hadden, dat verdachte naar het pand is gegaan terwijl hij wist dat [medeverdachte 1] en [medeverdachte 2] er aan kwamen met de bedoeling om [slachtoffer] een lesje te leren, dat verdachte, [medeverdachte 1] en [medeverdachte 2] met koevoeten het pand zijn binnengegaan om [slachtoffer] een klap voor zijn kanis te geven en hij [slachtoffer] ook daadwerkelijk met een koevoet een paar klappen tegen het hoofd heeft gegeven, blijkt dat verdachte naar het oordeel van de rechtbank willens en wetens de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat [slachtoffer] hierbij zou kunnen komen te overlijden. Tevens blijkt uit de aard van het letsel dat flink hard geslagen moet zijn. Gelet hierop acht de rechtbank voorwaardelijk opzet op de dood van [slachtoffer] bewezen.

Voorbedachte rade

Voor een bewezenverklaring van voorbedachte rade is voldoende dat de verdachte tijd had zich te beraden op het te nemen of genomen besluit, zodat er gelegenheid was tot nadenken over de betekenis en de gevolgen van zijn voorgenomen daad en zich daarvan rekenschap te geven (HR 27 juni 2000).

De rechtbank acht bewezen dat hiervan in het onderhavige geval sprake is geweest. Verdachte heeft met [medeverdachte 1] en [medeverdachte 2] besproken hoe zij [slachtoffer] het best een lesje konden leren en is met hen het pand met koevoeten binnengegaan om [slachtoffer] een klap voor zijn kanis te geven. Uit deze gang van zaken blijkt dat er niet in een opwelling is gehandeld. Het maken van een plan, het afspreken op de locatie en het meenemen van koevoeten getuigen van kalm beraad en rustig overleg. De rechtbank acht derhalve de voorbedachte rade bewezen.

5. Waardering van het bewijs ten aanzien van feit 2

5.1. Het standpunt van het openbaar ministerie

De officier van justitie heeft zich op het standpunt gesteld dat het onder 2 tenlastegelegde niet bewezen kan worden. Er is weliswaar een matras in brand gestoken, maar omdat dit brandje niet geschikt was om het pand in de brand te zetten en het slachtoffer op grote afstand van het brandende matras is aangetroffen, valt deze handeling niet onder de juridische kwalificatie van brandstichting.

5.2. Het standpunt van de verdediging

De raadvrouw van verdachte heeft zich op het standpunt gesteld dat het onder 2 tenlastegelegde niet bewezen kan worden. Er is geen brandrapportage opgemaakt en uit de verklaring van de brandmeester blijkt dat geen gemeen gevaar voor personen bestond. Van brandstichting met gemeen gevaar voor goederen kan verdachte niet als pleger worden aangemerkt, omdat de brand is aangestoken door medeverdachte [medeverdachte 1]. Ook kan hij niet als medepleger van dit feit worden aangemerkt, aangezien geen sprake was van samenwerking en gelet op het gebrek aan opzet.

5.3. Het oordeel van de rechtbank

Met de officier van justitie en de raadvrouw van verdachte is de rechtbank van oordeel dat het onder 2 tenlastegelegde niet bewezen kan worden. Medeverdachte [medeverdachte 1] heeft verklaard dat hij in het pand aan de Van der Lindenlaan een matras besprenkeld heeft met benzine en dit matras vervolgens met zijn aansteker in brand heeft gestoken. De brandmeester van de Brandweer Gooi en Vechtstreek, [brandmeester], die op 15 november 2009 ter plaatse kwam, heeft verklaard dat het een brandje van onbetekenende grootte was en niet geschikt was om het pand in brand te zetten. Waarschijnlijk was het, door het ontbreken aan brandstof, vanzelf uitgegaan. De vloeren en muren waren namelijk van steen en de ruimte was redelijk hoog. Hieruit blijkt dat er geen gemeen gevaar voor goederen te duchten was. Voorts blijkt uit het proces-verbaal van sporenonderzoek dat het slachtoffer toen hij door de brandweer werd aangetroffen op grote afstand van het brandende matras lag, zodat er voor hem ook geen levensgevaar of gevaar voor zwaar lichamelijk letsel te duchten was. Bovendien blijkt uit het rapport van het toxicologisch onderzoek dat in het bloed van het slachtoffer geen aanwijzing verkregen is voor een verhoogde carboxyhemoglobine concentratie en blijkt uit het rapport van het pathologisch onderzoek dat er in zijn luchtwegen geen aanwijzingen waren voor inademen van roetachtig materiaal of aanwijzingen voor thermische schade aan de luchtwegen. Gelet op het feit dat er van de brand geen gemeen gevaar voor goederen en geen levensgevaar of gevaar voor zwaar lichamelijk letsel te duchten was, dient verdachte vrijgesproken te worden van het onder 2 tenlastegelegde.

6. Vrijspraak

De rechtbank acht niet wettig en overtuigend bewezen hetgeen onder 2 is tenlastegelegd, zodat verdachte daarvan dient te worden vrijgesproken.

7. Bewezenverklaring

De rechtbank acht wettig en overtuigend bewezen dat verdachte het onder 1 tenlastegelegde heeft begaan met dien verstande dat hij op 15 november 2009 te Hilversum tezamen en in vereniging met anderen opzettelijk en met voorbedachten rade [slachtoffer] van het leven heeft beroofd, immers hebben verdachte en één van zijn mededaders toen en aldaar met dat opzet en na kalm beraad en rustig overleg, meermalen met een koevoet tegen het hoofd en aangezicht van voornoemde [slachtoffer] geslagen, tengevolge waarvan voornoemde [slachtoffer] letsel heeft bekomen, te weten: hersenschade, functieverlies van hersenen, bloedverlies en afsluiting van de bovenste luchtwegen door de botbreuken van neus en bovenkaak, tengevolge waarvan voornoemde [slachtoffer] is overleden.

Voor zover in de tenlastelegging taal- en/of schrijffouten voorkomen, zijn deze verbeterd. Verdachte is hierdoor niet in zijn verdediging geschaad.

8. De strafbaarheid van het feit

Het bewezen geachte feit is volgens de wet strafbaar. Het bestaan van een rechtvaardigingsgrond is niet aannemelijk geworden.

9. De strafbaarheid van verdachte

Er is geen omstandigheid aannemelijk geworden die de strafbaarheid van verdachte uitsluit. Verdachte is dan ook strafbaar.

10. Motivering van de straf

10.1. Het standpunt van het openbaar ministerie

De officier van justitie heeft bij requisitoir gevorderd dat verdachte ter zake van het door haar onder 1 bewezen geachte feit zal worden veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van 16 jaar, met aftrek van voorarrest.

10.2. Het standpunt van de verdediging

De raadvrouw heeft de rechtbank verzocht bij het bepalen van de strafmaat rekening te houden met het feit dat sprake was van afhankelijkheid van [medeverdachte 1]. Ook dient rekening gehouden te worden met de houding en het gedrag van het slachtoffer. [slachtoffer] zou dwars en opstandig geweest zijn. Voorts was de rol van verdachte qua tijdsduur en geweldsbijdrage beperkter dan die van de medeverdachten. Dit dient in de strafmaat verrekend te worden. De bevindingen van het Pieter Baan Centrum, dat geconcludeerd heeft dat verdachte zwakbegaafd is en verdachte enigszins verminderd toerekeningsvatbaar acht voor het tenlastegelegde, kunnen deze conclusie niet dragen. Gelet op de inhoud van het rapport was de conclusie dat verdachte verminderd (en dus niet enigszins) toerekeningsvatbaar was juist geweest.

10.3. Het oordeel van de rechtbank

De hierna te noemen strafoplegging is in overeenstemming met de ernst van het bewezen geachte, de omstandigheden waaronder dit is begaan en de persoon van verdachte, zoals van een en ander ter terechtzitting is gebleken.

De rechtbank heeft bij de keuze tot het opleggen van een vrijheidsbenemende straf en bij de vaststelling van de duur daarvan in het bijzonder het volgende laten meewegen.

Verdachte heeft zich samen met de medeverdachten schuldig gemaakt aan een zeer ernstig misdrijf, te weten moord. Verdachte is met de medeverdachten naar het pand waar het slachtoffer verbleef gegaan om hem een lesje te leren. De reden hiervoor, namelijk dat hij de vriendin van de medeverdachte voor hoer had uitgemaakt, staat in geen enkele verhouding tot wat hem is aangedaan. Verdachte en de medeverdachte hebben vrijwel meteen na binnenkomst met een koevoet het slachtoffer meerdere malen op het hoofd geslagen. Zelfs toen het slachtoffer op de grond gevallen was, is de medeverdachte doorgeslagen met hem te slaan. Nadat de medeverdachte het matras waar het slachtoffer gebruik van maakte in brand had gestoken, hebben verdachten en zijn medeverdachten het slachtoffer met ingeslagen schedel en hevig bloedend achtergelaten zonder hulp voor hem in te schakelen. Dit getuigt van zeer weinig respect. Het slachtoffer moet, gelet op zijn letsels, enorm veel pijn hebben gehad en minutenlang hebben geleden terwijl hij beseftte dat hij stervende was. Verdachte en de medeverdachten hebben het slachtoffer het meest fundamentele recht ontnomen waarover de mens beschikt, namelijk het recht op leven. Zijn gewelddadige dood heeft de rechtsorde ernstig geschokt en heeft het gevoel van veiligheid aangetast. De personen die het slachtoffer hebben aangetroffen moeten de gruwelijke aanblik nog duidelijk op hun netvlies hebben.

De rechtbank heeft kennis genomen van de NIFP-rapportage van 4 februari 2011, opgemaakt door P.E. Geurkink, psycholoog en J.H. van Renesse, psychiater. Uit deze rapportage komt naar voren dat verdachte op een intellectueel zwakbegaafd niveau functioneert en dat sprake is van langdurige verslaving aan alcohol. Dit laatste heeft gezorgd voor een maatschappelijke, sociale en psychische neergang, waarbij inmiddels ook sprake is van alcoholgerelateerde psychopathologie. Verdachte voldoet tevens aan de criteria voor een antisociale persoonlijkheidsstoornis. De voorgaande pathologie bestond ten tijde van het tenlastegelegde. De ziekelijke stoornis en de gebrekkige ontwikkeling van verdachte beïnvloedden zijn gedragskeuzen en gedragingen ten tijde van het tenlastegelegde zodanig dat dit in lichte mate daaruit verklaard kan worden. Weliswaar laat verdachte, vanwege zijn beperkte overzicht in complexe situaties,

met weinig oog voor de consequenties van zijn gedrag en het geringe vermogen tot organisatie en planning van zijn gedrag, zich gemakkelijk meeslepen door anderen, zeker na overvloedig alcoholgebruik zoals het geval was op 15 november 2009, maar verdachte is zeker niet extreem beïnvloedbaar en doet doorgaans nogal koppig waar hij zelf zin in heeft. Op grond daarvan is verdachte enigszins verminderd toerekeningsvatbaar voor het tenlastegelegde.

De rechtbank is van oordeel dat deze rapportage goed gemotiveerd is en de conclusie goed onderbouwd. Zij gaat er vanuit dat de rapporteurs naar eer en geweten hebben gerapporteerd. Anders dan de raadvrouw is de rechtbank van oordeel dat de bevindingen in de rapportage de conclusie wel kunnen dragen. De rechtbank neemt derhalve de conclusie van de deskundigen over. In het feit dat verdachte enigszins verminderd toerekeningsvatbaar wordt geacht voor het tenlastegelegde, ziet de rechtbank aanleiding om een lagere gevangenisstraf op te leggen dan door de officier van justitie is gevorderd, die hierin geen onderscheid heeft gemaakt.

11. Toepasselijke wettelijke voorschriften

De op te leggen straf is gegrond op de artikelen 47 en 289 van het Wetboek van Strafrecht.

Deze wettelijke voorschriften zijn toepasselijk zoals geldend ten tijde van het bewezen geachte.

12. Beslissing

De rechtbank komt op grond van het voorgaande tot de volgende beslissing.

Verklaart het onder 2 tenlastegelegde niet bewezen en spreekt verdachte daarvan vrij.

Verklaart bewezen dat verdachte het onder 1 tenlastegelegde heeft begaan zoals hiervoor in rubriek 7 is aangegeven.

Verklaart niet bewezen hetgeen aan verdachte meer of anders is ten laste gelegd dan hiervoor is bewezen verklaard en spreekt verdachte daarvan vrij.

Het bewezenverklaarde levert op:

Medeplegen van moord

Verklaart het bewezene strafbaar.

Verklaart verdachte, [verdachte], daarvoor strafbaar.

Veroordeelt verdachte tot een gevangenisstraf voor de duur van 13 jaar.

Beveelt dat de tijd die door veroordeelde voor de tenuitvoerlegging van deze uitspraak in verzekering en in voorlopige hechtenis is doorgebracht, bij de tenuitvoerlegging van die straf in mindering gebracht zal worden.

Dit vonnis is gewezen door

mr. M. Vaandrager, voorzitter,

mrs. C. Kraak en J.L. de Vries, rechters,

in tegenwoordigheid van mr. K.R. Starreveld, griffier,

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van deze rechtbank van 3 maart 2011.

1 De processen-verbaal waarnaar wordt verwezen, betreffen, tenzij anders aangegeven, processen-verbaal, die zich bevinden in het dossier van de politie Gooi en Vechtstreek, die in de wettelijke vorm zijn opgemaakt door daartoe bevoegde opsporingsambtenaren en die voldoen aan de daaraan bij de wet gestelde eisen. Verwezen wordt naar de desbetreffende pagina's in het dossier.

2 Proces-verbaal van bevindingen (pag. 257-258).

3 Proces-verbaal van bevindingen (pag. 6-10).

4 Proces-verbaal van bevindingen, inhoudende een samenvatting van het verhoor van [medeverdachte 2] (pag. 1013-1016).

5 Proces-verbaal van bevinden (pag. 6-10).

6 Proces-verbaal van verhoor van getuige van 27 augustus 2010 van de rechter-commissaris, belast met de behandeling van strafzaken in deze rechtbank, inhoudende de verklaring van [getuige 2].

7 Proces-verbaal van voortgang forensisch onderzoek (pag. 15).

8 Een rapport van pathologisch onderzoek van het NFI van 16 juni 2010, met nummer 2009.11.16.101, opgemaakt door A. Maes, arts en patholoog, op de door haar als vast gerechtelijk deskundige afgelegde eed/belofte (map 3, bijlage 9).

9 Proces-verbaal van bevindingen, inhoudende een samenvatting van het verhoor van [medeverdachte 1] (pag. 3016-3021), proces-verbaal van verhoor van verdachte bij inbewaringstelling van 19 november 2009 van de rechter-commissaris, belast met de behandeling van strafzaken in deze rechtbank, inhoudende de verklaring van [medeverdachte 1] en proces-verbaal van verhoor van getuige van 21 mei 2010 van de rechter-commissaris, belast met de behandeling van strafzaken in deze rechtbank, inhoudende de verklaring van [medeverdachte 1].

10 Proces-verbaal van voortgang forensisch onderzoek (pag. 15-17) en proces-verbaal van sporenonderzoek (map 1, bijlage 6).

11 Een rapport van onderzoek naar biologische sporen en DNA-onderzoek van het NFI van 29 april 2010, met nummer 2009.11.16.101, opgemaakt door dr. L.H.J. Aarts (map 3, bijlage 4).

12 Een rapport van vergelijkend verfonderszoek van het NFI van 2 februari 2010, met nummer 2009.11.16.101, opgemaakt door ing. J.A.C. van Velzen (map 2, bijlage 26).

13 Proces-verbaal van sporenonderzoek (map 1, bijlage 8).

14 Een rapport van biologische sporen en DNA-onderzoek van het NFI van 2 maart 2010, met nummer 2009.11.16.101, opgemaakt door dr. L.H.J. Aarts (map 2, bijlage 28).

15 Een rapport van biologische sporen en DNA-onderzoek van het NFI van 2 maart 2010, met nummer 2009.11.16.101, opgemaakt door dr. L.H.J. Aarts (map 2, bijlage 28).

16 Proces-verbaal van sporenonderzoek (map 1, bijlage 2).

17 Proces-verbaal van vergelijkend onderzoek schoenen - gipsafvorming (map 2, bijlage 25).

18 proces-verbaal van bevindingen, inhoudende een samenvatting van het verhoor van [vriendin van medeverdachte 1] (pag. 4017).

19 Proces-verbaal van verhoor getuige, inhoudende de verklaring van [getuige 1], (pag. 50 -54) en proces-verbaal van verhoor van getuige van 18 mei 2010 van de rechter-commissaris, belast met de behandeling van strafzaken in deze rechtbank, inhoudende de verklaring van [getuige 1].

20 Proces-verbaal van verhoor van verdachte inbewaringstelling van 19 november 2009 van de rechter-commissaris, belast met de behandeling van strafzaken in deze rechtbank, inhoudende de verklaring van [medeverdachte 1].

21 Proces-verbaal van verhoor van getuige van 20 mei 2010 van de rechter-commissaris, belast met de behandeling van strafzaken in deze rechtbank, inhoudende de verklaring van verdachte.

22 Proces-verbaal van bevindingen, inhoudende een samenvatting van het verhoor van [vriendin van medeverdachte 1] (pag. 4017).

23 Proces-verbaal van nader verhoor van verdachte van 18 juni 2010 van de rechter-commissaris, belast met de behandeling van strafzaken in deze rechtbank, inhoudende de verklaring van [medeverdachte 2].